

Bantikka i tal

Placering: Bantikka ligger i Middelhavet mellem Sardinien og Mallorca.

Befolkning: Ca. 5 millioner. Landet er et af de tættest befolkede i Europa.

Areal: 10.000 km² (svarende til Fyns og Sjællands arealer tilsammen).

Hovedstad: Tolva med ca. 1 million indbyggere.

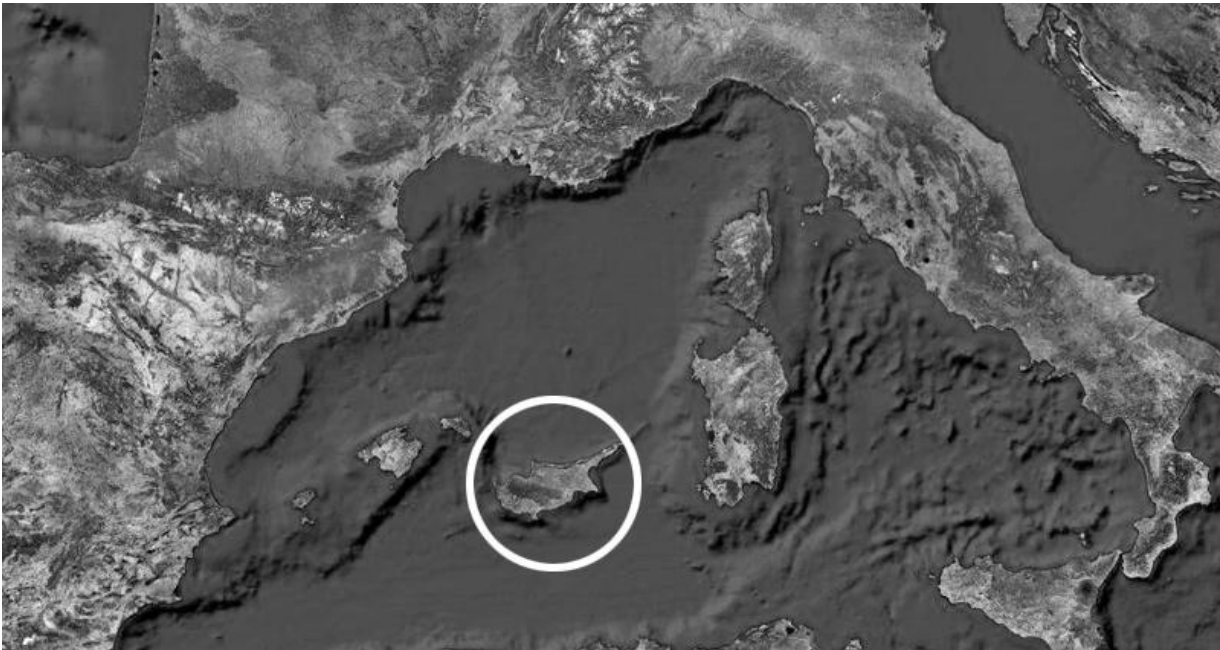
Befolkning: 78% af befolkningen er etniske sanesere, 19% er etniske minolere, mens de sidste 3% har anden etnisk afstamning især fransk.

Sprog: Bantikkansk (officielt).

Regering: Damaro Sutok har været præsident for Bantikka siden 1990. Gennem de sidste par år har han mindsket de folkevalgte politikeres indflydelse, så Bantikka reelt er et diktatur.

Religion: Befolkningen er overvejende katolsk.

Historie: Bantikka var en fransk koloni indtil 1960, hvor øen fik sin selvstændighed. Østatens historie har været præget af perioder med uro mellem de to største etniske grupper – saneserne og minolerne. Situationen kulminerede i 1980'erne, da en borgerkrig mellem de to grupper brød ud. Der blev efterfølgende indgået en fredsftale, som i dag overvåges af en mindre FN-styrke. Bantikka har i de senere år oplevet en økonomisk nedtur, og arbejdsløsheden er steget drastisk.

Geografi: Den sydlige del af øen består af marker og skove, mens midten er domineret af et højland af bjerge med sparsom vegetation. På den nordlige del af øen rejser bjergkæden Sierra Madre sig 1890 meter over havets overflade.

Klima: Kystområderne på Bantikka er frodige med meget nedbør, mens det indre af øen er fattig på vegetation om sommeren.

Gennemsnitstemperaturen ligger i vinterhalvåret på 13 grader og 22 grader i sommerhalvåret.

Om Bantikka

Frem til 1860: Tidlig historie

Bantikkas befolkning består af to etniske grupper, sanesere (ca. 80%) og minolere (20%). Saneserne er traditionelt agerdyrkere, mens minolerne traditionelt er omrejsende handlende eller lokale ledere. På trods af mindre konflikter om landbrugsjord lever de to grupper fredeligt sammen og handler og gifter sig indbyrdes. I 1860 bliver Bantikka en fransk koloni.

1860 til 1960: Koloni

Den franske kolonimagt vælger at bruge minolerne til at styre landet, fordi minolerne ofte har ledelsen i de små lokalsamfund. Flertallet saneserne derimod bliver set som uegnede til at være ledere og bliver sat til at arbejde i den stort anlagte frugtproduktion. Kolonistytet skaber på den måde en lille, minolsk overklasse med adgang til uddannelse og gode jobs. Saneserne bliver derimod efterhånden en stor, nedgjort underklasse. I 1950'erne begynder det store sanesiske flertal at gøre oprør mod kolonistytets indretning. De kræver mere indflydelse og demokrati.

1960: Selvstændighed

I 1960 får Bantikka selvstændighed og flertalsstyre, og saneserne får magten ved et demokratisk valg. Minolerne får næsten ingen indflydelse under det nye system, men beholder deres jobs i administration og service, mens saneserne fortsat mest arbejder med landbrug og frugtdyrkning.

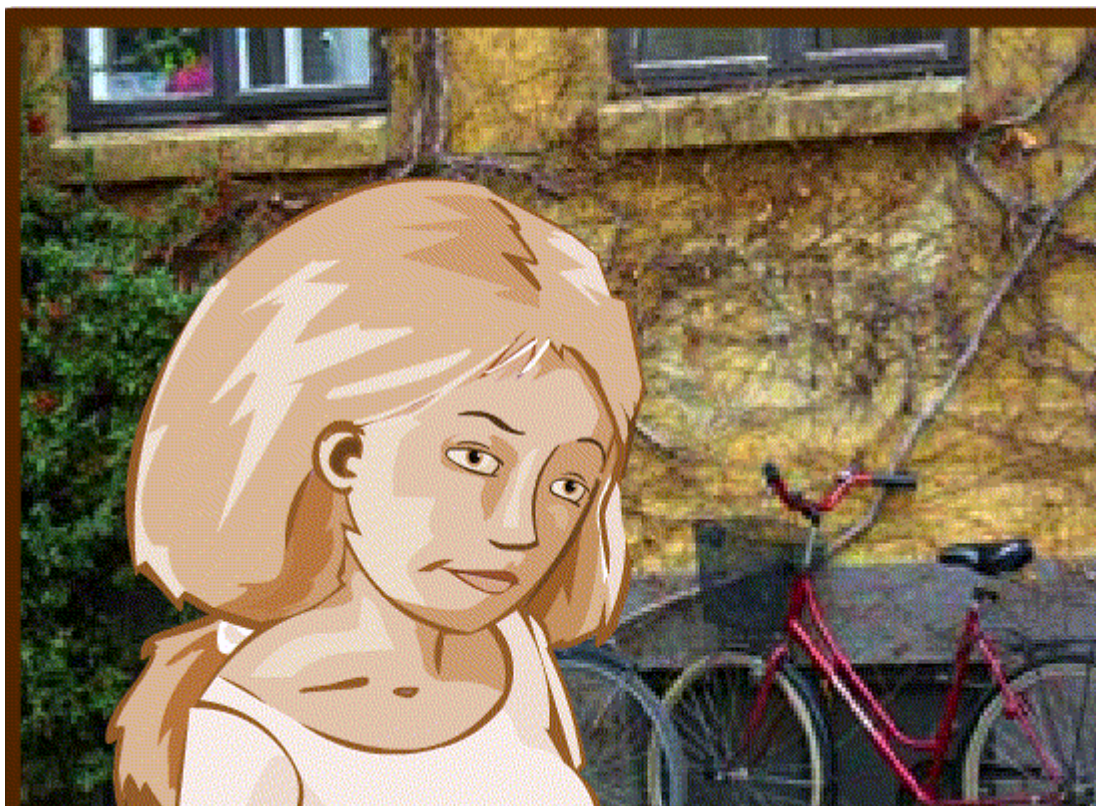
1980'erne: Borgerkrig

Op gennem 1970'erne og 1980'erne sidder saneserne tungt på magten. Men i midten af 1980'erne begynder minolerne at kræve indflydelse og selvbestemmelse; de er trods alt en femtedel af befolkningen. Det fører til en væbnet kamp mellem minolske oprørere og Bantikkas hær, der mest består af sanesere. Efter to års borgerkrig bliver der indgået en våbenhvile mellem oprørerne og de sanesiske magthavere om større lighed mellem minolere og sanesere. FN indsætter en observationsstyrke til at overvåge, at fredsaftalen bliver gennemført. Styrken bliver med tiden reduceret, men har fortsat sin tilstedeværelse i landet med 1000 mand heraf 50 danske FN-soldater.

1990'erne: Vejen til folkedrab

I slutningen af 1990'erne begynder det at gå skidt for Bantikka. Lave verdenspriser på frugt og dårlig høst flere år i træk kaster landet ud i en økonomisk krise. Selvom det påvirker alle på Bantikka, er saneserne de mest udsatte. Det er saneserne, der bliver fyret i tusindvis, fordi der ikke mere arbejdes at få i frugtindustrien. Landets præsident Damaro Sutok, der er kendt for sine yderliggående holdninger, skyder skylden for landets problemer på minolerne. Ifølge præsident Sutok har minolerne siden uafhængigheden haft planer om at overtage magten i landet og gøre saneserne til deres slaver. Præsident Sutoks løsning er at fjerne minolerne fra Bantikka. Helt fjerne dem.

Persongalleri

Ditte Thomsen

Ditte er 18 år og går i 2.g. på et dansk gymnasium.
Hun er engageret i politik og bekymrer sig om forholdene rundt om i verden.
Hun chatter tit med unge fra andre lande og følger med i nyhederne på tv.

Feliks Lamar

Feliks er 17 år og minoler. Han bor sammen med sin far, mor og søster i Tolva på Bantikka. Han gik på handelsskolen i Tolva indtil for tre måneder siden, hvor alle minolere blev bortvist fra skolen. Han er vred over behandlingen af minolerne på Bantikka, men tør ikke længere deltage i de demonstrationer, som han og hans venner har været med til at arrangere. Under den sidste demonstration blev en af hans venner arresteret, og de har ikke set ham siden.

Axel Fonsbøl

Axel Fonsbøl er 51 år og har været dansk udenrigsminister i tre et halvt år. I den tid har han taget vigtige beslutninger i både EU og FN. Han har derfor et godt kendskab til de muligheder, verdenssamfundet har for at handle, når der opstår konflikter. Der er snart folketingsvalg i Danmark, og det optager ham en del.

Damaro Sutok

Damaro Sutok er 65 år og har været præsident på Bantikka siden 1990. Han ledede Bantikkas væbnede styrker mod oprørerne i borgerkrigen, og han har haft fuld kontrol over militæret lige siden. Præsident Damaro Sutok er kendt for sin foragt for minolere og for brutalt at undertrykke sine politiske modstandere. Han anser minolerne for at være andenrangs-mennesker, der står i vejen for hans og sanesernes magt.

Siphon Anante

Siphon Anante er minoler og 45 år. Han leder oppositionen på Bantikka og drømmer om at lede et samlet og demokratisk Bantikka. Han er klar over, at hvis drømmen skal blive til virkelighed, så skal præsident Damaro Sutok fjernes fra magten. Han vil helst gøre modstand på fredelig og demokratisk vis, men med de seneste måneders udvikling er det blevet sværere og sværere at bevare troen på, at han kan realisere sit ønske om fredelig modstand.

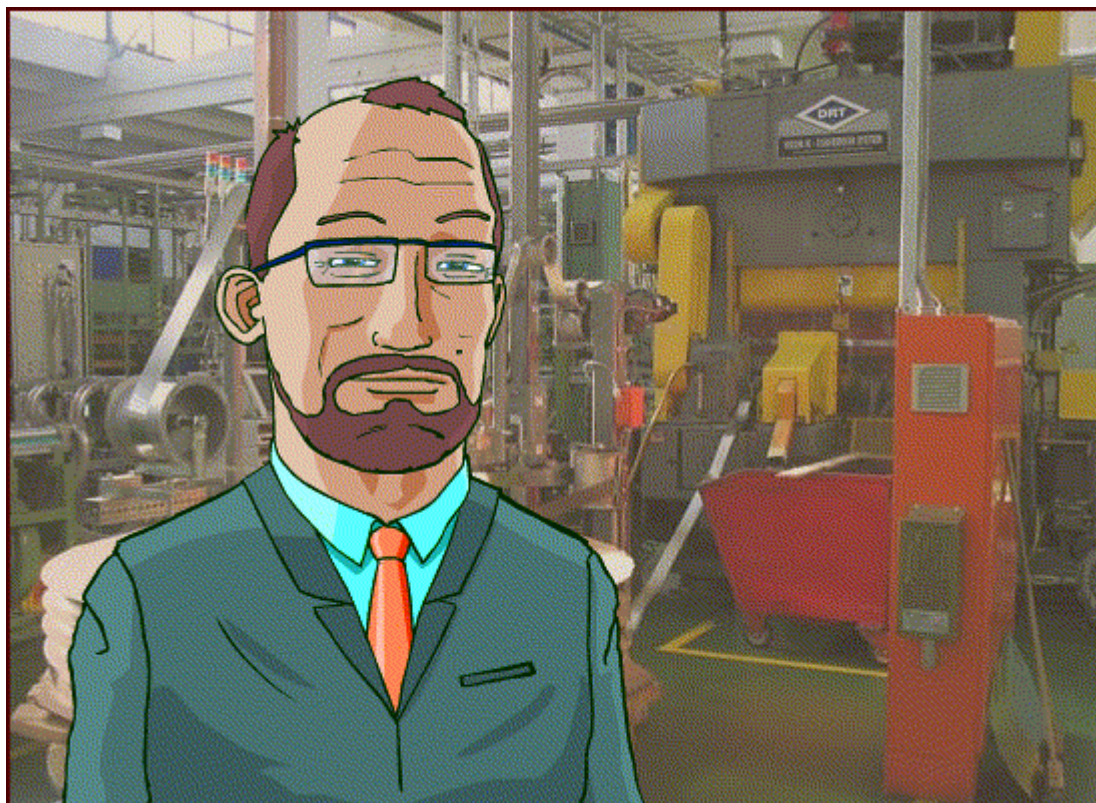
Joakim Willumsen

Joakim Willumsen er 42 år og leder af Verdenshjælpen. Verdenshjælpen er en uafhængig hjælpeorganisation med afdelinger over hele verden. Organisationen har reddet mange menneskeliv i de værste konflikter rundt om i verden de sidste 15 år, har et godt ry og derfor indflydelse hos verdenssamfundets beslutningstagere.

Martin H. Nielsen

Martin er 25 år og soldat. Martin skal til Bantikka, hvor han skal slutte sig til FN's observationsstyrke. Det er første gang, han skal udsendes. Men han føler sig godt rustet til opgaven og de barske situationer, som han uundgåeligt vil komme ud for. Han ved, det handler om at holde hovedet koldt og bevare roen.

Asbjørn Jespersen

Asbjørn Jespersen er 52 år og forretningsmand. Han har boet på Bantikka i flere år og driver en fabrik på øen med 1500 medarbejdere. Han har altid været glad for at bo på Bantikka, men de seneste år har han flere gange tænkt på at flytte fabrikken tilbage til Danmark på grund af urolighederne. Men han føler et stort ansvar for sine medarbejdere. En lukning vil sende dem direkte ud i arbejdsløshed.

Jeorgo Bela

Jeorgo er 29 år og saneser. Han er officer i den bantikkanske hær og gift med en sanesisk kvinde. Sammen har de et lille barn. Selvom Jeorgo tidligere har haft et godt forhold til sine minolske naboer, er han begyndt at undgå minolere. Han stoler ikke længere på dem, og han er bekymret for, hvad der vil ske, hvis minolerne overtager magten på Bantikka. Alligevel synes han, at præsident Damaro Sutok tit er for hård overfor minolerne, og han er bange for, at rygterne om massegrave og henrettelser er sande.